

TABORNI MIŠ MAŠ DOVJE 2009

GLASILO, KI JE NASTAJALO V TEDNU OD 11. DO 18. JULIJA 2009
POD ŠOTORSKIMI KRILI IN GORSKIM SONCEM V MAJHNI VASICI
NAD MOJSTRANO

UvODniK

Po zelo uspešno izpeljanem taboru je pravi užitek zbrati nekaj misli za uvodnik taborskega glasila in še enkrat podoživeti taborni utrip.

Že tretjič smo tabor postavili na idiličnem prostoru na Dovjem, na tabornem prostoru, ki ima zagotovo najlepši razgled. Če k temu dodamo še lepo vreme, ustvarjalne vodnike in prijetne mlade planince, smo pri receptu za odličen tabor. In takšnega smo letos imeli.

Program je bil pripravljen po enakem vzorcu kot že nekaj zadnjih let. Ker smo imeli letos kar 64 udeležencev, smo jih na planinskih izletih razdelili v tri skupine, ki so osvajale njim primerne cilje. Najstarejši oz. najizkušenejši mladi planinci so se povzpeli na Kepo, Malo Mojstrovko po zavarovani Hanzovi poti in za vrhunec so se povzpeli na Triglav. Srednja skupina planincev se je veselila osvojitve Dovške Babe, Male Mojstrovke in Zgornjega Martuljkovega slapa. Najmlajši, poimenovali smo jih Bombončkova skupina, pa je stala na Dovški Babi, Slemenovi špici in bila pri Spodnjem Martuljkovem slapu.

Poleg tega smo raziskali še okolico tabora, obnovili in pridobili nova znanja iz planinske šole, obiskal nas je gorski reševalec, spoznali smo, kako ravnamo s psi, tekmovali v planinski orientaciji, igrali nogomet, odbojko, poiskali skriti zaklad, kurili ogenj, izbrali najbolj glupo čupo, izbirali Mojco in Kekca tabora, uživali na raftingu. Obiskal nas je tudi pravljničar Bukovnik, ki nas je popeljal med triglavske pravljice. Radi smo prepevali ob tabornem ognju, se družili z vrstniki ...

Vsi smo bogatejši za nove izkušnje in doživetja, stkala so se nova poznanstva in prijateljstva, ki bodo trajala še dolgo, tako med udeleženci kot vodniki.

Upam, da boste ob prebiranju tega glasila uživali in da vam bo pričaral kanček dogajanja v planinskem taboru. Več fotografij je objavljenih na internetnem naslovu www.pdslivnica.com Sicer pa se dobimo naslednje leto v juliju ...

Matej Planko, vodja tabora

UDeLEŽEnCI

V DOVJU NAM JE NAJBOLJ VŠEČ:

... razgled iz tabora, hrana, zabavne ture, predavanja, pravlјice zvečer in večerne igre ...

OD LETOŠNJEGA TABORA SI BOMO NAJBOLJ ZAPOMNILI:

... nove prijatelje, petje ob tabornem ognju, spanje v šotorih ...

NAJLJUBŠI NAČIN JUTRANJEGA ZBUJANJA:

... najljubše nam je bilo, ko je vodnica Nina G. prišla v šotor s kitaro in pela ...

NA TABORU NAS JE NAJBOLJ MOTILO:

... bilo je preveč soparno, drugače pa najbolj jutranja telovadna, zbujanje in orientacija ...

NAŠ IDEALEN DAN NA TABORU BI BIL:

... brez telovadbe, prost dan z veliko spanja ...

NAPIŠITE PET BESED, KI VAM PADEJO NA PAMET OB BESEDI PLANINSKI TABOR:

... šotori, druženje, pohodi, petje ob tabornem ognju, vodniki ...

SKUPINA SVIŠČ:

ALJAŽ ČEDE
NATALIJA KAKER
EVA KLADNIK
ZALA ČUJEŽ
NAC MASTNAK
DAVID HERNAVS
IRENA MARKO

SKUPINA VELIKONOČNICA:

VERONIKA MRDŽA
UROŠ POVH
INES GERMELJ
TINA KRAJNC
ŠPELA URANJEK
JAN FIDLER

SKUPINA LILIJA:

LUCIJA KORAŽIJA
BUDNA BORUT
DOMEN LOKAN
GAŠPER KOVAČIČ
ANJA VRANIČ
PATRICIJA PALČNIK

SKUPINA AVRIKELJ:

DOMINIK GERMELJ
NEŽA MASTNAK
IVANA JUG
KLEMEN JURGELJ
LUKA KOŠAK PEVEC
KLAVDIJA PLESNIK

SKUPINA SLEČ:

PIKA POVH
KLARA KORAŽIJA
ANA ČUJEŽ
NEŽA PLESNIK
GAŠPER ŠKORNIK
JANEZ PALČNIK
ROK URANJEK

SKUPINA TISA:

KATJA NARALOČNIK
PETRA KLADNIK
KLAVDIJA TOSTOVRŠNIK
TILEN CMOK
JAKA MLINAR
VID PALČNIK
SEBASTJAN STIPLOŠEK

SKUPINA KLINČEK:

KRISTINA PLESNIK
MATIC ŠUMAH
TAMARA ČERČEK
MAJA SELIČ
JERNEJ KAUČIČ
NEŽA KROFLIČ

SKUPINA ČEVELJC:

JURE DRETNIK
KRISTINA KAUČIČ
DOMEN ROSENSTEIN
JAKOB ŠKORNIK
ALENKA LJUBIČ
AJDA POVH
ANJA SIRK

SKUPINA MURKA:

MILOŠ MRDŽA
MONIKA GOLOB
GAŠPER KOŠAK PEVEC
MONIKA TISEL
NEJC KROFLIČ
KUKOVIČ SAŠA

SKUPINA PLANIKA:

LARA VOŠNJAK
ANJA JEZERNIK KNAUS
NUŠA VERDEV
JAKA KRAJNC
TOMAŽ MARKO
DENIS KNAP

VoDStVo Je pRaV NoRo...

PREDSTAVITEV VODNIKOV

NINA GRADIČ –
SKUPINA PLANIKA

Kolikokrat si že bila na taboru in katera lokacija ti je najbolj všeč?

Na taboru sem že šestnajstič, kot vodnica pa že enajstič. Najbolj mi je všeč na Dovjem in sem vesela, da sem letos spet tukaj.

Katera je tvoja kuharska specialiteta?

Lazanja, svoj čas pa gibanica.

Katero najbolj eksotično jed si poizkusila?

(po dolgem razmisleku): Školjke, pa še te mi niso bile všeč.

Ali gledaš mehiške telenovele? Kaj misliš o njih?

Sploh ne gledam TV-ja, poleg tega menim, da mehiške nadaljevanke ne prikazujejo realnega življenja.

Si imela v otroštvu kakšno igračko, na katero si se navezala?

Ja, to je bila opica Šiši. Obe s sestro sva imeli igrački z istim imenom, ki sta bili različno oblečeni. Vendar je že dolgo tega in jih ne ujčkam več.

SILVO UŽMAH –
SKUPINA SVIŠČ

Koliko lističev WC-papirja porabite na dan?

Enajst, ker grem na WC zjutraj in zvečer.

Koliko punc ste pustili v življenju?

Nobene, ker so one mene.

Kako dolgo že nosite ta klobuk?

Približno mesec in pol.

Ali bi šli na zmenek z Nino Osenar?

Ne, ni moj tip.

Ali ste se kdaj pokakali v hlače?

Tudi že. Ko sem bil star 1 leto.

LUKA BUDNA –
SKUPINA VELIKONOČNICA

Ali je rima, ki kroži o vas, resnična: »Luka, ki rad v špinačo špuka«?

Tudi kdaj.

Ali ste kdaj razmišljali o lepotni operaciji?

Ne, sam sebi se zaenkrat zelo dopadam. Cenim notranjo lepoto in se ne obremenjujem z zunanjo.

Ali vas je kdaj ženska obrala do suhega?

(Ni odgovora ...)

Ali ste kdaj jezdili prašiča?

Ne, bi pa bila nora izkušnja.

Kolikšna je vaša številka noge?

Moje stopalo se ljubkovalno imenuje medvedja šapa: 50 cm.

MAJA ROBNIK –
SKUPINA MURKA

Najvišji vrh, ki ste ga osvojili?

Ojstrica.

Kakšen je bil vaš vzdevek v OŠ?

Majolka.

Ali si vsak dan umijete zobe?

Ja, razen na taboru.

Raje nosite tangice ali boksarice?

Boksarice.

Kaj bi bili, če se ne bi rodili kot človek?

Ptica.

Kakšen je vaš sanjski moški?

Iskren, pošten, ima smisel za humor, ljubeč, postaven.

BOŠTJAN ROSENSTEIN -
SKUPINA TISA

Naštejte pet najvišjih vrhov, ki ste jih osvojili?

Triglav, Mangart, Jalovec, Špik, Prisojnik ...

Ali radi hodite na morje in poslušate dalmatinske pesmi?

Da, zelo. Občasno jih poslušam.

Kateri predmet vam je najbolj ležal v osnovni šoli?

Matematika.

Kaj pomeni kratica SSKJ?

Pojma nimam ...

Kdo je zmagal na letošnji evroviziji?

Spet nimam pojma.

MAJA VRČKOVNIK –
SKUPINA LEPI ČEVELJC

Ali rada nosiš mini krila? Zakaj da oziroma zakaj ne?

Ne, ker so preveč neudobna in preveč razkrijejo.

Ali veruješ v Boga? Zakaj ja/ne?

Ne, verujem v druge stvari (smrkci). Verjamem v škrate, ki odnašajo čevlje.

Koliko cvekov si dobila v osnovni šoli?

Devet do deset (vse pri fiziki).

S katerim pevcem bi najraje zapela v duetu?

Z Damjanom Murkom na fantovščini.

Kolikokrat si si že pobarvala lase?

Štirikrat.

PETER MARKO – SKUPINA SLEČ

Kakšno je vaše mnenje o WC-jih?

Solidno. Bolj je vroče, bolj smrdijo.

S katero vodnico bi najraje delili šotor in zakaj?

Z vsemi. Zato ker so pač ženske, jaz sem pa moški.

Ali bi si pred celim taborom upali solo zapeti kakšno pesem? Katero?

Ne, ker nimam posluha.

Ali si pod tušem kdaj pojete in katere pesmi?

Ne, ne pojem, ampak žvižgam.

Ali ste se že kdaj depilirali?

Ne.

ROK BRINOVŠEK –
SKUPINA AVRIKELJ

Kakšne barve je nebo (modra je dolgocajten odgovor)?

Ovisno od dneva, drugače pa lahko vidiš vse osnovne barve.

Koliko meri tvoj dvajseti zob (višina zoba)?

Štiri cm, če ga podaljšam.

Koliko ur na dan preživiš pred ogledalom?

Pol minute zjutraj, pol minute v avtu, 2 minuti v trgovini (če kupujem oblačila), minuto zvečer.

Ali spiš s plišasto živalico?

Trikrat na teden.

Kakšno ime boš dal svojem prvorojencu?

Rok II ali Rokica I.

URŠA PLESNIK –
SKUPINA LILJE

A vas je strah zobozdravnika (obiska pri zobozdravniku)?

Zelo. To je ena najbolj strašnih stvari.

Kateri deodorant uporabljate?

Adidas.

Ali radi pomivate posodo oziroma gospodinjite?

Recimo, da to počnem tako rada kot hodim k zobozdravniku.

Katera je vaša najljubša risanka?

Ledena doba.

Koliko metrov je dolgo in široko igrišče za velik nogomet?

Ne vem.

NINA MAČEK –
SKUPINA KLINČEK

Koliko klobas pojedete na dan?

Približno tri na leto. Nisem ljubiteljica mesa.

Kolikokrat na dan menjate spodnje perilo?

Pred zajtrkom, po zajtrku; pred dopoldansko malico, po dopoldanski malici; pred kosilom, po kosilu; pred popoldansko malico, po popoldanski malici; pred večerjo, po večerji. Ja, čistoča je pač čistoča.

Ali ste že kdaj čistili WC?

Seveda, vsak teden, ko doma čistim stanovanje.

Katera skupina vam je najbolj všeč in zakaj?

Klinčki. Ker so izvirni, so ful face in so seveda moja skupina.

Kolikokrat na dan rignete?

Ne štejem.

MANCA ČUJEŽ – vedno polna smeha, dobre volje, zagreta hribovka in odlična pripovedovalka pravljic.

MATIC ISKRA – vnet zagovornik pravic udeležencev tabora, kitarist in naš učitelj prve pomoči.

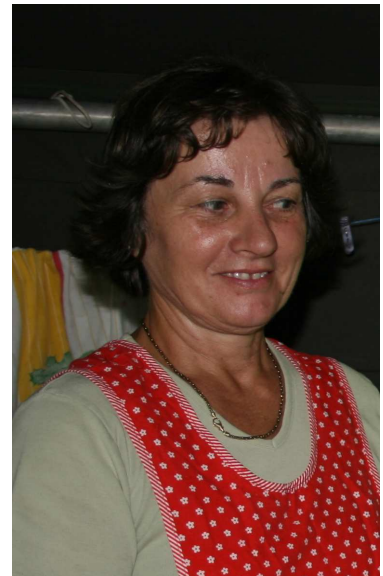
MIRKO ŽAGAR – naš taborni dedi, ki je skrbel za svež kruh, nas vozil naokoli in podrobno spoznal vse okoliške trgovine.

BARBARA FRELIH – zagreta vegetarijanka, drugače pa ljubiteljica psov (še posebej svoje psičke Neli).

VIDA ZUPANČIČ – nasmejana Vida je vedno poskrbela, da smo bili siti. Iz kuhinje je vedno omamno dišalo ...

ANDREJA ZUPANČIČ – prav tako nasmejana Andreja, ki je tudi skrbel, da smo dobro in veliko jedli.

PlaNinSkE TuRE

KEPA - nedelja, 12. 7. 2009

DOVŠKA BABA - nedelja, 12. 7. 2009

12. 7. 2009 smo se udeleženci in vodniki tabora odpravili v hribe. Pot je bila zanimiva, imeli pa smo dober razgled. Med potjo smo se tudi ustavili in imeli malico – jabolko. Ker pa smo vedeli, da do kočice na Rož'ci ni več dolgo, smo hitro odkorakali naprej. Na koči smo srečali krave in bike, imeli pa smo tudi malico – pašteto in kruh. Kar so nam vodniki obljubili, da se bomo v tabor vrnili po krajši poti, smo morali odhiteti še na vrh Dovške Babe. Z vrha smo videli Avstrijo in se fotografirali. In končno odšli nazaj v tabor. Pot res ni bila dolga. Med potjo smo si ogledovali zaščitene rože. Ko smo prišli v dolino, smo videli majhen izvireček, kjer smo si osvežili noge, nato pa se s kombijem odpravili domov. Pohod je bil zelo kul.

Neža K.

Pot je bila dolga in srednje strma. Nina je nabrala veliko materine dušice, zato da imamo zdaj zjutraj dober čaj. Bilo je zelo fajn. Pot ni bila preveč strma, pač pa malo blatna. Navzdol se je pot zelo vlekla in je bila malce dolgočasna. Videli smo pa veliko krav.

SKUPINA AVRIKELJ

SLEMENOVA ŠPICA - torek, 14. 7. 2009

MALA MOJSTROVKA - torek, 14. 7. 2009

Z avtobusom smo se odpravili proti Vršiču. Tako se je začel naš izlet. Trajal je dve uri in pol. Hodili smo samo po kamnih in zelo je drselo, zato smo se veliko ustavljali. Bilo je vroče, ponekod pa je zelo pihalo. Na vrhu smo bili vsi zelo utrujeni. Jaz pa sem bila zelo lačna, zato sem pojedla 4 kose kruha s pašteto. Na poti domov sem zelo uživala, saj smo hodili navzdol. Do tabora pa sem se peljala z avtom. Zelo fajn!

Špela U.

☺ ... na vrhu Male Mojstrovke:
»Tisti štampelj pa ne dela. Je pokvarjen.«

☺ ... huda megla na poti na Malo Mojstrovko:
Domen: »To pa izgleda tako, kot da bi šli v nebesa. Super, bomo vsaj Michaela Jacksona videli.«

V torek, 14. 7. 2009, smo mladi planinci skupaj s »starimi« planinci – vodniki odpujsali od tabora po cesti navzdol. V vasi Dovje nas je pričakalo prevozno sredstvo, ki se imenuje avtobus z imenom Vandrov'c. Šofer nas je odpeljal na Vršič. Ob spremljavi besed vodnika Boštjana, ki nam je povedal nekaj o zgodovini vršiške ceste in mnogoterih ovinkov, smo prispeli na prelaz Vršič, ki je bilo tudi naše izhodišče vzpona. Nekateri so odšli na Sleme, mi pa smo z vodnico Nino odkorakali proti Mali Mojstrovki. Najprej smo hodili med borovci, katerih vonj nas je prijetno spominjal na morje, v katerem bi si lahko ohladili od vročine pregreto telo. Neki planinci, ki so hodili pred nami, so nam pokazali v skalo vrezan portret Primoža Trubarja, opazili pa smo tudi Ajdovsko deklico. Prišli smo do slemena, kjer je začelo pihati in zajela nas je megla, ki nas je spremljala do vrha in še nazaj. Od slemena se je pot nadaljevala po melišču. Bilo je zelo naporno in tudi nevarno, saj je zelo drselo. Zgodilo bi se lahko, da bi koga zadel in poškodoval kakšen kamen, a je bilo vse OK. Izmučeni, a hkrati veseli in zadovoljni, da smo osvojili Malo Mojstrovko, smo prišli na vrh. Pojedli smo pašteto s tuno, popili nekaj vode in gledali v gosto meglo, saj nam sonček žal ni namenil svojih žarkov. Počasi smo sestopili proti Vršiču, pot pa je bila še napornejša kot navzgor. Na Vršiču smo se naložili na avtobus, ki nas je odpeljal do Dovja. Čakala nas je še NAPORNA pot do tabora ...

Patricija Palčnik

Pot smo začeli na prelazu Vršič. Pol ure smo hodili po ozki potki, ki s je strmo vzpenjala. Nato smo prišli do stene. Nadelo smo si čelade in pasove. Začelo se je naše plezanje. Bilo je naporno, a tudi zabavno. Pogled v dolino je bil strašen. Vzpenjali smo se štiri ure in pol. Vsi utrujeni in lačni smo prišli na vrh. Tam smo se najedli in odpočili. Nato smo se odpravili navzdol, nazaj na Vršič.

SKUPINA LEPI ČEVELJC

☺ ...v taboru takoj po turi z Male Mojstrovke:

Domen: »A mi daš prosim badminton loparje?

Luka: »A zdaj boš igral? A nisi nič utrujen?«

Domen: »A ti misliš, da sem jaz kaj zmatran po tej turi na tisto neko Malo Mojstrovko?«

MARTULJŠKI SLAPOVI - četrtek, 16. 7. 2009

Imeli smo se zelo lepo. Videli smo slapove in pot ni bila dolga.

SKUPINA KLINČEK

Z avtobusom smo se peljali v Gozd Martuljek. Šli smo gledati Martuljške slapove. Pot je bila lepa in ne preveč strma. Pri koči smo počivali, igrali karte in risali. Nekateri so šli še na drugi Martuljški slap, ostali pa smo jih počakali pri koči. V tabor smo se vrnili skupaj.

Jaka Krajnc

Oj, TrIGLAV mOj DoM

KAJ VZAMEM S SABO NA TRIGLAV

1. TEHNIČNA OPREMA:
 - ČELADA
 - PAS
 - SAMOVAROVALNI KOMPLET
2. VSAJ 1,5 L PIJAČE
3. ZELENA MAJICA
TABOR DOVJE
4. OBLAČILA:
 - ANORAK
 - NOGAVICE
 - OBLAČILA ZA PREOBLEČI
 - KAPA, ROKAVICE
5. MALICA
6. SONČNA KREMA

Včeraj, 16. 7. 2009, smo se navsezgodaj zjutraj odpravili na rafting. Tisti, ki smo odšli na Triglav, smo se lahko malo šparali. Po raftingu smo imeli kosilo in nato smo se s kombijem odpravili v Krmo. Od tam smo 5 h hodili do Kredarice, kjer smo prespali. Zelo fajn je bilo spet spat na jogijih! Zjutraj smo se odpravili na Triglav! Bilo je noro zakon, nepozaben izlet.

Klavdija in Tilen

V sredo, 16. 7. 2009, smo se odpeljali v Krmo. Od tam smo se odpravili na Kredarico. Pot je bila zelo dolga in hodili smo kar 5 ur. Malo smo hodili po gozdu, največ pa po pesku. Končno smo zagledali Kredarico in zelo pospešili naš tempo. Na vrhu smo pojedli slastno pašteto in odšli spat. Naslednje jutro smo si naredili opremo in odšli na vrh Triglava. Pot je bila napeta. Prišli smo na vrh in videli Aljažev stolp. Bili smo krščeni s štrikom in zelo je bolelo. Po krstu smo sestopili na Kredarico, kjer smo imeli toplo kosilo, nato pa smo se odpravili v dolino.

Tomaž Marko

IZLET NA TRIGLAV

Bilo je 14. 9. 2009, v sredo zjutraj. Vstali smo ob 7.30. Po telovadbi smo imeli zajtrk. Po zajtrku smo si izbrali opremo za Triglav, nato pa smo imeli zbor za rafting. Do prizorišča za rafting smo se odpeljali s kombiji, avtobusom in osebnimi avtomobili. Tam smo se oblekli v kopalke, si izbrali čelade, rešilne jopiče in se z vodniki po skupinah razvrstili v čolne. Po reki smo se vozili približno 2 uri. Pot je bila zelo razburljiva, veliko je bilo brzic in skal.

Ko smo prišli do konca, smo se tisti, ki smo odšli na Triglav, najprej odpeljali z avtobusom do tabora. Tam smo si napakirali nahrbtnike, pojedli kosilo in se odpeljali do Krme. Od tam smo šli peš do Kredarice. Pot je bila mučna, ker je pripekalo sonce, ko pa je izginilo, je bilo precej bolje. Proti koncu smo bili že zelo utrujeni, kajti hodili smo že 5 ur. Malo pred Kredarico je začel pihati veter in zelo nas je zeblo. Bili smo veseli, ko smo prišli do koč. Tam smo se najedli in napili, nato pa počasi odšli spat (otroci), vodniki pa so prišli kakšno uro kasneje. Postelje so bile veliko udobnejše kot v taboru, bilo je toplo, večje pa so bili najboljše. Kar dolgo smo se smejali in pogovarjali, ko pa so prišli vodniki, smo se umirili in zaspali.

Drugi dan smo vstali že ob 6 h. Pospravili smo postelje in odšli na zajtrk. Nato smo si naredili pasove in čelade in odšli proti vrhu Triglava. Nismo se toliko utrudili, saj smo večino časa hodili po klinih in smo hodili zelo počasi. Do vrha smo hodili približno uro in pol. Bili smo zelo veseli, ko smo prišli do vrha. Tam so nas vodniki krstili. Veliko smo se slikali. Vodnik nam je razkazal vrhove naokoli in preden smo odšli, smo zapeli še himno.

Ko smo se vračali, je bila pot zelo nevarna. Bali smo se, da bi nam zdrsnilo po skalah, saj so bile zelo gladke in strme. Ko smo prispeli do Kredarice, smo imeli že težko pričakovano kosilo. Nakupili smo si spominke, nato pa okoli pol treh odšli nazaj proti taboru. Zelo nam je drselo, saj je bilo na poti veliko drobnega kamenja. Proti koncu smo bili vsi zelo utrujeni, bolele so nas noge in dobili smo žulje. Moč nam je dal obljubljeni sladoled. Ko smo prišli do Krme in do kombijev, smo se šli najprej napiti vode na koritu, medtem pa je vodnik Rok zaklenil ključ v kombi. Tako nam je ostal samo en kombi. Devet se nas je odpeljalo v Dovje na sladoled in nato v tabor. Tam so nas pričakali ostali, ki niso odšli na Triglav. Zapeli so nam pesmico in nas poškopili z vodo. Vodnik Matej je šel še po ostale v Krmo in tako vse pripeljal v tabor. Komaj smo čakali, da se stuširamo in gremo spat. Izlet je bil srednje naporen, veseli pa sva, ker so bili zraven sami super vodniki. Sklenili sva, da še gotovo greva na Triglav.

Natalija in Katja

Bila je sreda zjutraj, ko smo vstali in odšli na rafting. Po raftingu smo si naredili nahrbtnike in z avti odšli do Krme. Od tam smo šli skupaj peš do Kredarice.

Hodili smo pet ur in bili zelo utrujeni. Najedli smo se in se spočili. Naslednje jutro smo se odpravili na Triglav. Hodili smo dve uri navzgor in dve uri in pol navzdol. Na Kredarici smo imeli topel obrok in se pogovorili, kako bo potekala pot nazaj v tabor. Peš smo se odpravili nazaj v Krmo. Tam pa se je zgodilo nekaj nepričakovanega! Rok, naš vodnik, je zaklenil ključ v kombi. Vsi smo tuhtali, kako rešiti to nerodno situacijo. Po nas je prišel drugi kombi in smo odšli na sladoled. Potem smo se odpeljali v tabor, kjer nas je čakala mokra dobrodošlica. V miru smo se stuširali, odšli na igro Kekec in Mojca, potem pa zaspali ob pravljici. Bil je zelo dober izlet.

Gašper

Vstali smo ob 7.30 in odšli na rafting. Po raftingu smo odšli na Triglav. Z avtomobili smo se odpeljali do Krme, od koder smo pot nadaljevali peš. Do Kredarice smo hodili 5 ur. Tam smo se najedli, naspali in naslednji dan odpravili na Triglav. Navzgor sploh ni bilo mučno. Nazaj dol pa smo morali biti zelo previdni. Nazaj dol smo hodili 2 h do Kredarice, nato pa še 3 ure do Krme. Tam je Rok zaklenil ključ v kombi ☺. Potem smo se z drugim kombijem odpeljali do tabora. Bilo je zelo zabavno.

SKUPINA TISA

KREDARICA

Najprej smo se s kombijem odpeljali v dolino Krme. Tam smo parkirali in se na bližnjem izviru vode napili ter se »počasi« odpravili na Kredarico. Pot se je vlekla navzgor, zelo cik-cak z občasnimi pavzami. Po nekaj urah smo prispeli na visokogorske pašnike. Teh je bilo kar nekaj, ki so se vlekli skoraj do konca rastlinskega pasu. Na teh pašnikih sta bila še dva izvira vode, kjer smo pili in si napolnili čutare. Ker pa je pot vodila tja, kjer se sneg še ni stopil, bilo pa ga je veliko, smo ga morali obhoditi. Da ne bi šli daleč naokoli, smo plezali med snegom in skalo, po nezavarovani in novi poti. Ko smo prečkali, se je pot zravnila in videli smo tri gamse. Po Matejevem znaku »ššššš« smo utihnili in ji opazovali, kako so kmalu pobegnili. Nekaj časa smo hodili samo še po kamenju in po petih urah hoje prispeli do koč. Tam so nas prijazno sprejeli, nas odpeljali noter in postregli z vročim čajem. Medtem smo iz nahrbtnikov privlekli kruh, nož, Rok pa pašteto, ki smo si jo namazali.

Po večerji nas je Silvo peljal v sobo. Imeli smo samo eno, v kateri pa je bilo dovolj postelj za vse nas (19 mladih planincev in 5 vodnikov). Vsak si je izbral svojo posteljo, se preoblekel in poskušal zaspati, vendar nas večina ni spala. Nekateri smo še jedli sladkarije, se pogovarjali in smejali. V glavnem, nismo zaspali. Večkrat smo si rekli lahko noč, dodali, da v tretje gre rado, vendar to pri nas ni držalo. Ko so v sobo prišli še vodniki in se ocedili, so nas nasmejali in nam povedali pravljico, takšno dvostavno. Potem smo si četrtič rekli lahko noč in zares zaspali (ura je bila okoli 11 h zvečer, čeprav smo se naslednje jutro morali vstati že ob 6 h).

Monika Tisel

S kombijem smo se odpeljali globoko v dolino Krme. Tam smo izstopili iz kombija in se odpravili peš proti Kredarici. Pot se je počasi vzpenjala. Med potjo smo se srečali s planinami in planotami in kravami, ki so se pasle. Med potjo smo se odžejali tudi s hladno izvirsko vodo. Natočili smo si jo v plastenke, ker na Kredarici ni pitne vode. Pot do koč se je zelo vlekla in vsi smo bili malo utrujeni, a nas je vseeno gnala želja, da pridemo čim prej do Kredarice. Po petih urah hoje smo le prišli na cilj. Najprej smo imeli *stretching*. Potem smo popili čaj in napolnili lačne želodčke. Ker smo bili že vsi utrujeni, smo šli spat. Postelje so bile zelo udobne. Naslednje jutro smo se zbudili že ob šestih. Najprej smo se najedli in si naredili pasove in čelade.

Vsi željni, da osvojimo vrh, smo se odpravili proti Aljaževemu stolpu. Na vrh smo prišli po dveh urah. Vsi smo bili veseli in ponosni nase. Takoj smo poklicali domov. Sledil je krst. Sklonili smo se na Silvova kolena in Luka nas je bičal. Potem smo se odpravili nazaj proti koči, kjer nas je čakalo odlično kosilo. Ko smo se najedli, smo pisali razglednice. Nato smo se odpravili nazaj v dolino. Hodili smo tri ure in pol. Ko smo zagledali kombije, smo bili zelo veseli. Rok je odklenil kombi in nahrbtnike smo hitro zmetali vanj. Zaprli smo vsa vrata, a smo se žal prepozno spomnili, da je ključ ostal v kombiju. Ker smo slabi vlomilci, smo kar dve uri vlamljali v svoj kombi, a precej neuspešno. Na koncu nas je prišel iskat Matej, ki nas je peljal na zaslužen sladoleđ.

Ajda in Aljaž

VRH TRIGLAVA! PA GA IMAMO!

V sredo popoldan smo se od tabora do doline Krme peljali s kombiji. Od tam smo pot nadaljevali peš. Po približno dveh urah hoje smo prišli do vode, kjer smo se lahko odžejali in si jo nalili v steklenice, saj na Kredarici ni pitne vode. Čez nekaj časa smo prišli še do enega izvira, kjer smo zopet počivali in se malo osvežili.

Do kočice na Kredarici se je pot nekoliko vlekla, ampak z odličnim tempom, ki ga je narekoval Matej, smo zmogli. Med potjo smo se večkrat okrepčali z rozinami, krehlji, čokolado ...

Po petih urah hoje smo le prispeli do kočice na Kredarici. Pojedli smo zaslužen malico in popili topel čaj. Ker smo bili zelo utrujeni, smo se povzpeli po dolgih stopnicah navzgor do skupnih ležišč. Nekaj časa smo se pogovarjali, nato pa zaspali. Spala sem zelo udobno, saj je bila postelja zelo mehka, a malo prekratka.

Zjutraj smo se prebudili v čudovito jutro, pozajtrkovali, si oblekli plezalne pasove, na glave pa poveznili čelade in se podali na vrh Triglava. Pot je bila zelo varovana, a vseeno zahtevna. Po dveh urah plezanja in potenja smo končno prispeli na najvišji vrh Slovenije. Tam smo uživali v lepem razgledu in lepem vremenu. Ampak vsega veselja je bilo konec, ko smo začeli s krstom. Luka pri krstu ni poznal milosti. Vsi smo jih »kr ornk fasal«, tako da si bomo osvojitve Triglava zapomnili za celo življenje. Po krstu smo zapeli še taborsko himno in se spustili nazaj do kočice na Kredarici. Tam smo imeli za kosilo odlične makarone, ki smo jih z veseljem pojedli. Nato smo imeli še malo počitka, sledil pa je sestop v dolino, kar nam je vzelo 3 ure in pol. Ko smo prišli do kombijev, smo naprej porinili noge v hladno vodo, kar je bilo pravo olajšanje, saj so noge ob hoji v dolino zelo trpele.

Potem smo imeli še manjše težave, saj so se ključki zaklenili v kombi. V dveh vožnjah smo se iz Krme odpeljali do tabora, kjer nas je čakal špalir udeležencev, ki niso šli na Triglav. Ko smo šli skozi špalir, so nas polili z vodo, kar pa je bilo zelo mrzlo. To je bila še ena stvar, zaradi katere mi bo osvojitve Triglava ostala v lepem spominu. Zelo sem vesela, da smo na letošnjem taboru osvojili Triglav in hvaležna vodnikom, da so me prepričali, da se izleta udeležim.

Nuša Verdev

V sredo smo po raftingu starejši in močnejši planinci odšli na Triglav. S kombijem smo se peljali do krme, kjer se je naša pot začela. Na začetku smo hodili po ravnem, nato pa se je začelo vzpenjati. Ko smo prišli do borovih dreves in kamenja, nas je začelo »matrati«. Imeli smo veliko pavz. Hodili smo pet ur in prišli do Kredarice, kjer smo prespali.

Drugo jutro pa smo se odpravili na Triglav. Do vrha smo rabili dve uri (vlekli smo se kot megla). Na vrhu smo bili krščeni. Potem pa nazaj na Kredarico in na kosilo. Po treh urah smo prišli v Krmo, kjer je vodnik Rok zaklenil kombi. Bilo je zelo lepo.

Primož Vranič

Družabni večeri...

GLUPA ČUPA

Finalisti: Ana, Anja, Kristina, Klavdija in zmagovalec Vid

Zelo stroga komisija je tekmovalce ocenjevala glede na zahtevnost izdelave pričeske in glede na izvirnost.

KEKEC IN MOJCA

Zmagovalna Kekec in Mojca: Aljaž in Zala

Kekci in Mojce so se pomerili v različnih disciplinah: pletenje kitk, metanje čevljev, nabiranje rožic, iskanje raznih predmetov, izdelava pastirske palice, petje. Skratka, morali so pokazati številne spretnosti.

TEKMOVALNI PARI:

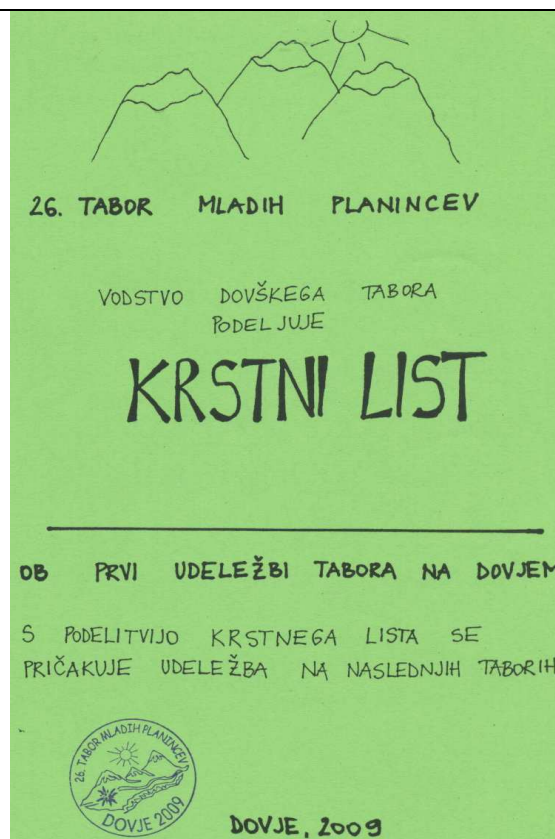
Klavdija & Vid
Eva & Gašper
Neža & Janez
Monika & Jaka
Lucija & Rok
Ines & Domen
Zala & Sebastjan
Ivana & Miloš
Klavdija P. & Tilen
Anja & Gašper K. P.

PLANINSKI KRST

Letos je tabor prvič obiskalo kar 34 mladih planincev, ki so morali zapeti planinsko himno ter z dvignjeno desnico svečano zapriseči:

Jaz, mladi planinec, ki sem bil letos prvič na taboru, svečano obljubljam:

- da bom spoštoval naravo,
- da ne bom plašil gorskih svizcev,
- da bom vestno pobral vse papirčke, ki jih bom prinesel v hribe,
- da bom govoril najlepše o planinskem taboru,
- da se bom udeleževal planinskih taborov še vrsto let,
- da bom vedno spoštoval vodnike in mentorje,
- da bom vedno rad zahajal v hribe,
- da bom spoštoval sveto planinsko pašteto, bom vdano nosil nogavice v planinskih čevljih in se vestno mazal s sončno kremo.

VROČA ČEBULA ...

... TER PLES IN PETJE OB TABORNEM OGNJU

DrUgE tAbOrSke aKtIvNoSti ...

ORIENTACIJA IN PLANINSKI KVIZ

SKUPINA	UVRSTITEV – ORIENTACIJA	UVRSTITEV – PLANINSKI KVIZ	
Svišč	6.	8.	
Sleč	9.	3.	
Velikonočnica	10.	9.	
Tisa	3.	5.	
Lilija	6.	1.	
Avrikelj	8.	6.	
Murka	5.	3.	
Čeveljc	1.	1.	
Planika	3.	6.	
Klinček	2.	9.	

Kako ste se spopadli z orientacijsko tekmo?

Bilo nam je zelo všeč. Na cilj smo prišli šesti. Dobili smo sedem kazenskih točk. Bilo je zelo zanimivo.

SKUPINA LILIJ

☺ ... peta točka na orientaciji je bila locirana na dovškem pokopališču. Tam sta bili vodnica Manca in Nina. Ko je prišla mimo tretja skupina, ju je vprašala: »A vidve sta pa slučajno živa točka?«

☺ ... po orientaciji:

Luka: »Veliko bolj pametno se je na orientaciji peljati z avtom kot pa iti po travniku peš.«

IGRE BREZ MEJA

SKUPINA	UVRSTITEV	<u>NALOGE:</u>
Barabe	1.	<ol style="list-style-type: none">1. OBLECI ČLANA EKIPE2. POLNJENJE PLASTENKE Z VODO3. METANJE GOJZARJA V TARČO4. NOŠENJE JABOLKA S ČELOM5. POLNJENJE KOZARCA
Loleki	2.	
Nimam pojma	6.	
Mafija	4.	
Svenson	3.	
Pohodniki	7.	
Delfinčki	5.	

Ob kateri igri ste se najbolj zabavali v igrah brez meja?

Najbolj zanimiva je bila prva igra. Enega člana ekipe smo obuli v planinski čevelj, na roko smo mu dali rokavico in na glavo kapo. V roki pa je moral imeti tudi dežnik.

SKUPINA PLANIKA

OBISK GORSKEGA REŠEVALCA

V ponedeljek nas je obiskal gorski reševalec s psom Nonijem. Predstavil nam je, kako poteka njegova služba. Predstavil nam je opremo in vse, kar potrebuje za reševanje.

SKUPINA TISA

RAFTING

Na raftingu je bilo sila zabavno. Voda je bila zelo mrzla, a nam ni prišla do živega. Bilo nam je zelo všeč, ko smo se vozili po brzicah in se zaleteli v skalo. Naš rdeč čoln nam je dobro služil in nudil podporo. Poimenovali smo ga Rdeči ferrari.

SKUPINA SLEČ

OCENJEVANJE ŠOTOROV

ŠOTOR	KONČNO MESTO	
Šotor 1	3.	Po prvem ocenjevanju šotorov se je izkazalo, da so največji problem vodniki, kasneje pa so vestno poskrbeli in lepo zlagali svoje spalne vreče ter planinske čevlje. So se pa čez teden začeli nabirati različni papirčki od bonbonov, čokolad in drugih sladkih razvad.
Šotor 2	6.	
Šotor 3	2.	
Zelen šotor	6.	
Sivo-rumen šotor	1.	
Mali moder šotor	5.	
Velik moder šotor	4.	
Siv šotor	1.	
Rjav šotor	2.	

PLANINSKA ŠOLA

V taboru smo imeli tudi predavanja planinske šole (zgodovina planinstva, poznavanje gorskega cvetja in živali, prehrana v gorah, prva pomoč, orientacija, učenje vozlov itd.).

Katero vam je bilo najljubše predavanje planinske šole in zakaj?

Najbolj nam je bilo všeč predavanje o prehrani, ker smo dobili čokolado.

SKUPINA SLEČ

RADIJSKE ZVEZDE

Obiskal nas je Val 202, kjer je nekaj mladih planincev pogumno predstavilo planinski tabor ...

Patricija, kako se počutiš kot glavna govorka pri oglašanju na Valu 202?

Občutki niso nič kaj posebni, razen seveda – malo je bilo treme. Sicer pa sem že prej govorila na radiu nekajkrat, tako da ni bilo hudo.

PLEZANJE IN UČENJE PLANINSKIH VOZLOV

SKRITI PRIJATELJ

Tudi letos smo se pustili razvajati našim skritim prijateljem. Dobivali smo sporočila, šopke rož, čokolade in druge sladke dobrote ter pesmice ob večerih. Da pa se ne bi razkrili, smo uporabili posrednike, ki so raznašali sladke dobrote.

☺ ... Neža: »Ali lahko daš tole (čokolado) prosim mojemu skritemu prijatelju?«

Nina M.: »Ja, kdo pa je tvoj S. P.?«

Neža: »Ena punca, ki ima dva priimka.«

Nina M.: »A je vodnica?«

Neža: »Ne, navaden človek.«

☺ ... v trgovini:

Jaka si je kupil tri čokoladice Živalskega cesarstva. Vodnica Nina G. ga nagovori: »Jaka, a ne bi dal eno od teh čokoladic S.P.-ju?« Jaka pa z obotavljivim glasom: »Hm, raje ne, kaj pa če ne zbira nalepk?«

Čez nekaj časa je dobila Nina G. preko posrednika čokoladico Živalskega cesarstva

...

Nagradno vprašanje: Kdo je Ninin skriti prijatelj?

DoVŠkE PrAVLjiCe

PRAVLJICA O SVENSSONU

Nekoč in nekje je nekdo videl divjjo svinjo in divjega prašiča iz Norveške, ki sta trdo delala na polju. Med obiranjem jabolk sta opazila majhno svinjo, ki je tekala po gozdu in si naglas žvižgala. Ko ga je divja svinja vprašala, kako mu je ime, je bil tiho. Divja svinja je predlagala, da bi se mali pujsek vselil v njen svinjak nad Dovjem. Mali je odraščal in vsi so ga klicali Svensson. Tako je bilo ime tudi lastniku koč. Ko je lastnik koč umrl, so malega prašička posvojili. Odšel je v Savinjsko dolino, kjer mu je bilo zelo lepo, vendar so ga njegovi posvojitelji hoteli zaklati. Zato je mali Svensson pobegnil. Prehodil je mnogo gora (tudi na Triglavu je bil) in nato je prišel na Dovje, kjer ga je skupina otrok, ki so se imenovali Klinčki, našla v grmovju in ga vzljubila (še posebej Nina M., ker ima rada klobase).

Dobil je svoj svinjak, kjer je vedno dobil sveže pomije.

Svensson ima zelo veliko oboževalcev. A še vedno se ni izognil svoji usodi, da bo nekega dne postal klobasa ...

SKUPINA KLINČEK

Nekoč je živel gorski škrat Cof. Prebival je pod steno Male Mojstrovke. Skrival se je v votlini, a ko se je kakšen planinec poškodoval, mu je takoj prišel pomagat. Ampak ni pomagal vsem planincem, temveč samo tistim, ki so verjeli v škrate. Najprej je poškodovanega planinca uspaval, ga pomanjšal in nato odnesel v votlino. Medtem ko je ponesrečenec spal, je Cof odšel na Sleme nabirat zelišča. Ko se je vrnil, je skuhal čarobni napoj in ga nekaj kapljic kanil na poškodovani ud. Planinca je odnesel nazaj in ga nazaj povečal na pravo velikost.

Nekega dne pa je škrat po nesreči enega planinca spremenil v prašiča. Ime mu je bilo Pepi. Žalosten je odkorakal v dolino. Srečal je možaka in ta ga je odpeljal na svojo kmetijo. Tam je zaživel novo življenje in spoznal prašičko Tončko. Čez čas sta si ustvarila družino in dobila dva majhna prečudovita prašička Neli in Franči. Oba prašička sta zelo rada hodila v hribe tako kot njun očka Pepi. Še danes se ta dva prašička potepata po Julijskih Alpah.

SKUPINA LEPI ČEVELJC

Za devetimi nogami, za devetimi rokami je živelo devet ljudi. In tam je živelo še 63 ljudi in nekaj vodnikov. In še dve kuharici in še en pujsek z imenom Svenjson. Prišli so na tabor in zganjali norčije z vodnikom Maticem. Imeli so razna predavanja, hodili v gore in poslušali pravljice za lahko noč. Nikoli jim ni bilo dolgčas. Polivali so se z vodo, šli na rafting, tekmovali za glupo čupo in orientacijo ter igre brez meja. Praznovali so rojstni dan, ob tabornem ognju pa prepevali razne pesmi. Kar naprej so bili na trampolinu. Najbolj pa jim je bilo všeč, ko so se skozi cel teden šli skrite prijatelje. Imeli so se zelo lepo, v soboto pa so odšli domov.

SKUPINA SLEČ

KAKO JE GREGEC POSTAL PRAVI SLOVENEK

Nekoč je živel deček po imenu Gregec. Bil je zelo pameten in živahen otrok. Vendar ni bil srečen, saj mu mati ni pustila hoditi v gore. Vedno se je bala zanj, on pa si je tega srčno želel. Nekega dne je na poti v šolo srečal prav čudno bitje. Sprva se ga je ustrašil, kasneje pa je spoznal, da je prav prijazen nezemljanček. Izgledal je čudno, saj je imel tri ušesa in štiri očesa. Ob pogledu nanj ga je preletel srh. Iz oči mu je sijala prav čudna svetloba. Bila je kot megla. Nezemljanček se mu je predstavil, nato pa mu je povedal, da je začutil, da deček potrebuje pomoč. Gregec mu je povedal svojo zgodbo. Nezemljanček ga je razumel in mu rekel, da mu lahko izpolni samo tri želje in naj dobro premisli, kaj si bo zaželel.

Gregec si je najprej zaželel, da mati ne bi bila ves čas v skrbeh zanj. In to se mu je res zgodilo. Mati ga ni nič več spraševala, kako je in ali je v redu. To mu je bilo neizmerno všeč, toda ker si je zelo želel na Triglav, si je zaželel, da bi lahko odšel nanj. Sicer ni vedel, kako bi izvedel to turo, vendar se je vseeno odpravil. S sabo ni vzel niti čelade niti samovarovalnega kompleta in prav ničesar. Nekaj časa mu je šlo dobro in se ni pritoževal. Njegova mati pa ga ni niti poklicala. Ker mu je bilo dolgčas, ni bi dovolj pozoren na pot. Še preden je prispel do Kredarice, mu je spodrsnilo in je padel na rob prepada. Samo malo je manjkalo, da bi padel vanj in ga nihče ne bi več našel. Takrat se je spomnil, da mu je ostala še ena želja. Ker si je zelo želel na Triglav, ni hotel te želje izkoristiti za to, da bi varno pristal. Hotel se je sam rešiti. Počasi se je vlekel navzgor, vendar mu ni najbolj uspevalo. Kar naenkrat mu je spodrsnilo in začel je padati. Padal je in padal. Takrat je spoznal, da mu ne preostane drugega in zadnjo željo izkoristil za varen pristanek. Nekaj sekund je še padal, nato pa padel v sneg. Bil je vesel, da je preživel. Počasi se je odpravil v dolino. Tam ga je pričakala mati, vsa vesela. Gregcu se je to zdelo zelo čudno, saj si je prej zaželel, da mati ne bi bila v skrbeh zanj. Vendar je je bil vesel. Naslednji teden, ko je šel v šolo, je spet srečal nezemljančka. Povedal mu je, da je izkoristil tri želje. Vendar mu je rekel, da zdaj te želje niso več resnične, zato bo njegova mati spet v skrbeh zanj.

Gregec in mati sta bila srečna in živela normalno življenje. Vendar pa se je nekaj močno spremenilo! Mati ni bila več toliko v skrbeh zanj in mu je nekega dne pustila, da je lahko odšel na Triglav in postal pravi Slovenec. Tega se je zelo veselil. In zdaj je tudi vedel, kaj mora vzeti s sabo v hribe, da bo vse v redu. Kupil si je samovarovalni komplet in čelado, s sabo vzel dovolj toplih oblačil in hrane ter dovolj pijače. Imel je vse.

Čez pet mesecev: mati je Gregcu navsezgodaj rekla, da si naj pripravi nahrbtnik in da lahko gre na Triglav. Od veselja jo je objel in poljubil, mati pa se je nasmehnila. Ko se je Gregec pripravil, je pogledal proti vratom in videl mater v planinski opremi. Začudeno jo je pogledal, mati pa mu je prikimala. Gregec je vedel, kaj to pomeni. Ko sta se skupaj odpravljala proti Triglavu, sta bila neizmerno vesela. Ko pa sta zagledala Aljažev stolp, je bilo veselje nepopisno. Zazrla sta se v daljavo in oba postala prava Slovenca.

SKUPINA AVRIKELJ

KAČJA STEZA

Pred nekaj leti se je mladi planinec Rok odločil, da bo obiskal Kačjo stezo. Bil je zelo predan planinstvu in naravi. Kačja steza je veljala za najbolj nevarno turo v Sloveniji.

Bilo je 14. 7. 1977, ko si je Rok začel pripravljati vse potrebno za na pot. Ker je Rok imel rad živali, se te steze ni nič bal. Ko je bil na stezi, se je zgodilo nekaj nepričakovanega. Začele so mu slediti nevarne kače. Pokazale so se na severu, jugu, vzhodu in zahodu. Rok je bil ujet med vse te kače. Zelo hitro so se mu približevale. Bil je ves obupan, dokler niso prišli gorski reševalci s svojimi psi. Ko so kače opazile vse te pse, so se hitro razbežale. Rok je bil rešen. Zahvalil se je reševalcem in se vrnil domov. Nikoli več se ni vrnil na Kačjo stezo. Raje je izbiral bolj varne poti. Nauk te zgodbe je, da če se znajdeš v nevarnosti, moraš ohraniti mirne živce. Ne znori, ker bo potem nevarnost še večja.

SKUPINA TISA

Nekoč je živela Ajdovska deklica, ki je živela nad Vršičem. Imela je veliko krav in ovc, ki jih je pasla na okoliških planinah. Medtem ko jih je pasla, je prepevala gorniške pesmice, štrikala ter se učila brati. Nekega dne, ko je prepevala, je zaslišala, da njene krave zelo glasno in nenavadno mukajo. Odšla je do skale in videla, da je njena ovčka padla v prepad. Na bližnje drevo je zavezala vrv in se po njej spustila v prepad. Stopila je na tla in stekla k ovčkam. Nenadoma je zaslišala grmenje. Na vrhu hriba je zagledala plaz. Bila je prepozna, da bi se skrila, zato jo je plaz zasul. Ravno takrat pa se je v bližini sprehajala psička Neli. Videla je, kaj se je zgodilo, in priskočila na pomoč. Na srečo je imela Ajdovska deklica pri sebi prižgano lavinsko žolno, da jo je lahko Neli poiskala. Tako je rešila Ajdovsko deklico in njeno ovčko. Psički Neli sta se zahvalili in ji podarili en liter kravjega mleka. Skupaj so se odpravile nazaj na Vršič.

SKUPINA LILJA

Bilo je davnega leta 1943. Vsi so se skrivali pred okupatorji Nemci. Ajdovske deklice so se skrile v gore, vendar so Hitlerjevi vojaki kmalu našli tudi njih. V gorah so se utaborili in zaslužnili ajdovske deklice.

Neke noči je v njihov tabor prišel zlatorog in opazil zaslužnjene deklice. Potiho se je priplazil do njih in se pozanimal, kaj se jim je zgodilo. Ko je slišal vso zgodbo, se je odločil, da gre po partizane. Preden je stekel v dolino, je šel v rajski vrt po nekaj zabojčkov piva (Laško 1825). Oprtal si jih je na hrbet in stekel v dolino po partizane. Povedal jim je za ajdovske deklice. Za okrepitev jim je razdelil pivo. Partizani, polni energije, so dobesedno stekli v gore. Skrili so se za večmetrsko zalogo snega, malo višje od Hitlerjevega tabora. Še prej pa so osvobodili ajdovske deklice, ki so stekle h kozorogom v rajski vrt. Zgodaj zjutraj, ko so Hitlerjevi vojaki vstali, so partizani enega po enega pokončali. Nekateri so takoj padli na tla, nekateri pa so se ranjeni odvezli pod Hitlerjevo začasno streho. Nato so se partizani potiho odpravili v tabor. Ujeli so vse preživele vojake, vključno s Hitlerjem, in jih odpeljali v dolino. Po radiu so povedali, da imajo Hitlerja in da se morajo vsi odpraviti nemudoma takoj nazaj v Nemčijo. Tako se je Slovenija rešila okupatorja, Hitler pa je končal v ječi.

Ajdovske deklice in kozorogi so jim bili med vsemi še najbolj hvaležni. V zameno za osvoboditev Slovenije je zlatorog ustanovil pivovarno Laško in ponudil službe ajdovskim deklicam, da so tam lahko izdelovale pivo.

SKUPINA MURKA

PRAVLJIČNI PAR

Nekoč je živel postaven mladenič po imenu Nejc. Živel je na najbogatejši kmetiji na vasi. Njegovi starši so imeli veliko posesti. Imeli so tudi turistično kmetijo. Kljub vsem materialnim dobrinam, ki so si jih privoščili, pa so bili njegovi starši zelo staromodni.

V sosednji vasi pa so živeli Kremenčkovi. Tudi oni so bili premožni kmetje. Njihova hčerka Špela je bila Nejčeve starosti. Njuni starši so se odločili, da se morata poročiti, saj sta oba iz premožnih družin. A Nejc je pred kratkim na veselici spoznal Evo in se takoj zaljubil vanjo. Z njo je imel skupen hobi – pohodništvo. Edino v planinah sta lahko bila skupaj, saj Nejčevi starši niso smeli izvedeti za njuno ljubezen. A poroka med Nejcem in Špelo se je hitro približevala. Zato sta se Nejc in Eva odločila, da skupaj pobegneta na Triglav, se tam poročita, saj menda nad 1000 m ni greha. A na poti do vrha je Nejcu spodrsnilo in je padel globoko v prepad. Eva je takoj planila v jok, a je kmalu zagledala dovškega zmaja, ki je rešil Nejca. Na zmajevem repu sta skupaj pobegnili v deželo pravljic in se rešila vseh tegob, ki so ju pestile v tem svetu. V pravljичni deželi sta živela še vrsto srečnih let.

SKUPINA PLANIKA

GORSKA LJUBEZEN

Nekega vročega poletnega dne se je Maja podala v gore z Luko za sedem dni. Odšla sta na mizo, ups, pardon, na Stol. Maja je poklicala še Majo V. Ko je Luka to ugotovil, je še on poklical prijatelja Roka.

Drugo jutro sta na dogovorjeno mesto prišla le Maja V. in Luka. Majo in Roka sta čakala dolgo časa, potem pa sta se sama odpravila na Stol. Pet minut za njima sta prišla še Maja in Rok in sta se na prvi pogled zaljubila. Tudi onadva sta šla na Stol, a sta kmalu zašla s poti. Nato sta izgubljeno tavalala po gozdu. Tam ju je napadel volk, ki je imel gromozanska usta in zobe. Prestrašila sta se, a je Rok kot pravi kavalir Majo zaščitil s francoskim poljubom. Ta se je tako lesketal, da je volk od strahu zbežal. Na drugi strani gozda pa sta bila v grmovju skrita Luka in Maja. V tem času sta se Maja in Rok vrnila na pravo pot, ki je vodila do grmovja. Tam sta srečala Majo V. in Luka in skupaj so odšli na vrh Stola. Gor so imeli dvojno poroko, za priče pa so imeli volkove.

SKUPINA LEPI ČEVELJC

DoVŠKI PeSnIŠKI koTiČEK

»Ob tabornem ognju najraje pojemo Sivo pot,
Slovenskega naroda sin, Čuke, Dvajset ljubic ...«

SKUPINA KLINČEK

Himna Dovje 2009

Na Dovjem taborimo, ful dobr' tu živimo,
hribi so povsod okrog nas.
Šotori so veliki, v njih pa sami biki,
hitro nam mineva čas.
Se vode ne bojimo, pogumno se držimo,
ko žoga v dolino nam zleti.
Ko pa se je treba umivat', takoj se gremo skrivat,
da dežurni nas ne dobi!

REFREN:

Da dežurni nas ne dobi, da v zboru nas ne osramoti,
posode je veliko, če nas dobi na piko, moramo
pomivat vsi.

Naš sekret je groza, prava smrtna doza,
za muhe pravi paradiz.
Rok si nič ne umiješ, potem pa z njimi piješ,
da lahko še drisko dobiš.
Lakota je hudo, kuh'na dela čuda,
da našremo ful se vsi.
Kuhar'ce so zlate, skrbijo za nas škrate,
hudega nam tu res ni.

REFREN:

Hudega nam tu res ni, smo žlehtni, a prav srčkani,
najboljši smo na vasi, na turah sami asi, hudega nam
tu res ni.

Vodstvo je prav noro, ker pije samo oro,
namest' da bi užgal' po pir,
da b'la bi prava žurka, ko nihče se ne murka,
nam pa dal' bi blažen mir.
Vodniki so prav fletni, v hribih vsi okretni,
vodja naš je pravi as,
ko fuzbal zaigrajo, srečo res imajo,
če prevelik ni poraz!

REFREN ...

Planinski tabor Dovje 2009

Pod Triglavom živimo,
na Dovjem taborimo.
Tam svoj tabor imamo,
saj planinci smo in radi v hribe hodimo.

Zjutraj hitro se zbudimo,
vsak dan s telovadbo živimo,
nato pa hitro na zajtrk pohitimo.

V taboru jemo, a ne kuhamo,
razen če dežurni smo,
posodo pomivamo.
Imamo tudi pujsa plemenitega,
Svenssona Dovškega.

Vsak večer pri tabornem ognju smo,
pojemo in se skupaj zabavamo.
Nato sledi pa spanje,
eno dolgo valovanje.
Medtem pa sanjamo, kako lepo je bilo.

Na koncu pa domov odidemo in
srečni smo, da domov pridemo.

Maja Selič in Neža Kroflič

Pesem

Je bil en srečen planinec, si je pete ogrel,
na potovanje podal.
Je hodil po gorah in veliko ljudi spoznal.
Vsakega pozdravil, se mu nasmejaj.
Prespal v kočah, se fino imel.
Bil pošten je in priden, a malo premeten.
Ko pa pičila ga je kača, nič ni pomagalo.
Umril je bridke smrti in nikjer nikogar ni
imel.

SKUPINA AVRIKELJ

DoVŠKI KuLiNarIČNI koTiČEK

☺ Ajda: »Joj, nikoli v življenju se mi še ni tako zelo luštalo paštete kot danes.«

- Najljubša hrana na taboru: **palačinke.**
- Kaj od hrane ste ta teden najbolj pogrešali? **Kebab, rolado, čips in razne sladice.**
- Kakšen bi bil vaš idealni jedilnik na taboru?

	PON	TOR	SRE	ČET	PET	SOB
Zajtrk	čokolino	topli sendviči	čokoladni rogljiček	rio mare	hot dog	klobasa in kruh
Malica	lubenica	jogurt	jabolka	topli sendvič	Tunina	bonboni
Kosilo	kebab	pica	ribe in krompir	ocvrt sir in pomfri	kebab	čevapčiči
Večerja	palačinke	sladica (torta)	čokoladno pecivo	ocvrti lignji	lignji na žaru	kebab

SKUPINA SLEČ

DOMAČA ČOKOLADA

(recept nam je posredovala in nas zanj navdušila Valerija Robnik)

Skupaj preseješ 45 dag mleka v prahu (na škatli mora biti narisano dojenček), 10 dag kakava in 10 dag čokolade v prahu.

V posodo daš 2 dcl vode, 1 margarino extra in 1 kg sladkorja. Ko to zavre, mora vreti natanko 7 minut, nato hitro vmešaš presejane sestavine in vliješ v pekač ter nekaj ur pustiš na hladnem.

iZjAve TeDNa ...

☺ ... vodnik Silvo brez majice razkazuje svoj trebušček vodnicama Urši in Nini.

Nina: *»O, Silvo, ti pa si se že sončil letos.«*

Silvo: *»Ja, moram malo pokazati svoj bojler.«*

Urša: *»Ja, si naročil radiatorčke, dobil pa bojler.«*

☺ ... po mrzli noči:

David: *»Kako me zebe. Se tresem kot hilti.«*

☺ ... ob pomanjkanju vode:

Nejc: *»Ker ni vode, si ne moremo umiti zob. No, za take primere pa imamo šnops zraven.«*

☺ ... dežurstvo skupine Klinček:

Domen: *»Jerry, danes ste pa Klinčki dežurni.«*

Jerry: *»Mi nismo Klinčki, ampak Klini.«*

☺ ... srečanje pri WC-jih:

Nina: *»Si bil v tem WC-ju?«*

Jaka: *»Ja, včasih grem pa kar zadaj – če zgrešim.«*

☺ ... po obisku trgovine:

Tina Kranjc: *»Drugim večkrat cukr pade, nam pa sol.«*

(Večina je v trgovini kupila čokolade, bonbone, kekse, Šmarčanke pa čips in bobi palčke.)

☺ ... med umivanjem zob Manca na tleh v kopalnici opazi dekliške spodnje hlače in vpraša: *»Čigave spodnje hlače so to?«* Nejc radovedno pogleda in navihano pripomni: *»Uf, so srčkane.«*

**KOT STE USPELI RAZBRATI, SMO SE IMELI
SUPER IN VSI KOMAJ ČAKAMO NA PLANINSKI
TABOR 2010!**

HVALA SPONZORJEM ...

Pri izvedbi tabora mladih planincev Dovje 2009 so nam pomagali:

Občina Šentjur

Občina Tabor

Krajevna skupnost Slivnica pri Celju

Planinsko društvo Slivnica pri Celju

Planinsko društvo Luče

Planinsko društvo Tabor

Planinsko društvo Ljubno ob Savinji

Mladinska komisija pri Planinski zvezi Slovenije

Alpos Šentjur

Mobitel

Etra

Klima Celje

Gradivo zbrala in glasilo uredila: Nina Maček
Izdalo: PD Slivnica pri Celju